

som i øvrigt til god oplysning hed Henning Dyremose.

Men jeg stillede et spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen, som han ikke besvarede, nemlig spørgsmålet: Hvad er baggrunden for, at man nu i modsætning til 1989 har regnet sig frem til, at det rigtige tal er 4 uger?

Det fik jeg ikke noget svar på, og det er formentlig, fordi hr. Ole Vagn Christensen ikke kan besvare det. Derfor vil jeg da gerne give spørgsmålet videre til arbejdsministeren og bede ham om, når han nu får ordet, at gøre rede for, hvad det er for beregninger, der ligger bag, at det nu pludselig skal være 4 uger.

Er sandheden måske ikke, at arbejdsministeren skulle opnå et ganske bestemt spareprove-nu? Og så regnede man baglæns og sagde: Så bliver det 4 uger. På den måde behandler man selvstændige erhvervsdrivende, der kommer ud i dyb nød, fordi de er nødt til at holde op med deres erhvervsvirksomhed!

(Kort bemærkning).

**Mogens Andreasen (DF):**

Hr. Ole Vagn Christensen stod heroppe og sagde, at det var en ligestilling. Han sagde også, at hvis en ansat på en virksomhed gik fra den, så fik han 5 ugers karantæne. Jamen det gør han.

Men det, vi taler om, er jo virksomheder, som er tvunget til at lukke, og dem giver man så en karantæne på 4 uger, hvor de i forvejen står i en situation, hvor de har været nødtvunget til at lukke og tabe deres indtjening. Det er forskellen.

Jeg vil godt sige om det her, at hvis hr. Ole Vagn Christensen stadig væk opfatter det her som ligestilling, så synes jeg faktisk, han skal gå ud og spørge virksomhederne – både de store og de små – om, hvordan de har det.

Jeg synes også, at hr. Ole Vagn Christensen skal se på den forskel, der er på tvunget ophør, og så den, hvor man selv ønsker at afslutte sin virksomhed. De mennesker, der selv ønsker at afslutte den, vil selvfølgelig ikke stille sig op og bede om dagpenge.

(Kort bemærkning).

**Ebbe Kalnæs (CD):**

Jeg vil gerne holde fast i noget af det, hr. Ole Vagn Christensen sagde her fra talerstolen, nemlig konsekvensen af ophør, og der blev også brugt et begreb som uansvarlighed.

Jamen hvad er det for noget sludder? Det, det drejer sig om, er, at det for en meget stor del af

de her mennesker, mennesker oven i købet oppe i en vis alder, gælder, at deres lille købmandsbutik eller andet af forskellige årsager, meget ofte strukturårsager, bliver rendt over ende af den samfundsudvikling, der er. Så bider de sig fast så længe som muligt. De har en stolthed. De ønsker simpelt hen at forsørge sig selv og se, om det kan hænge sammen. Når de så når hen til den dag, hvor bommen går ned og banken siger nej, så taler vi om uansvarlighed over for dem.

Lige så vel som der selvfølgelig er lønmodtagere, der opfører sig uansvarligt en gang imellem og mister deres arbejde – men det er jo ikke almindeligheden; i almindelighed er det lønmodtagere, der kommer ud for en situation, hvor de har brug for deres forsikring – lige så vel sker det meget ofte blandt helt små erhvervsdrivende – for det er jo dem, der bruger det her – at de kommer ud for en situation, hvor de har brug for deres forsikring.

Lad være med at tale om uansvarlighed i den sammenhæng. Vi får ikke folk til at starte for sig selv eller til overhovedet at ønske at være selvstændige og at have den iværksætterkultur i det her land, hvis vi hænger os fast i de dér ældgamle forestillinger. Det er simpelt hen beton ud over alle bredder.

(Kort bemærkning).

**Ole Vagn Christensen (S):**

Hr. Ebbe Kalnæs svinger sig højt op. Hr. Ebbe Kalnæs kom ind på strukturen, der ændrer sig, som gør de her ting.

Jeg vil sige til hr. Ebbe Kalnæs, at det ikke kommer som et lyn fra en klar himmel. Skal vi ikke være enige om, at den udvikling, der foregår, kan vi to jo i hvert fald ikke stoppe, at det er situationen? Og der var jo også i sin tid, da vi havde spørgsmålet omkring de selvstændige virksomheder, stor debat om: Skal de overhovedet være inden for arbejdsløshedsforsikringen, eller skal det løses på anden vis?

Et stort flertal i det her Folketing sagde, at de skal have en ligeberettigelse. Og det er da rigtigt, vil jeg sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, at i den situation, som arbejdsministeren har været i, vel også på grund af krav fra Det Konservative Folkeparti og fra andre partier i det her Ting, har man lagt op til, at der skal være orden i økonomien, og det mener Socialdemokratiet selvfølgelig også der skal være.

Og hvis man skal gå forslagene igennem i Arbejdsministeriet – og det ved hr. Knud Erik